

Oponentský posudek k diplomové práci Bartůškové na téma Asistovaný kontakt a asistované předávání dětí z pohledu sociálního pracovníka/sociální pracovnice a dalších asistujících pracovníků/pracovnic

Předložená diplomová práce se zabývá velmi zajímavým a důležitým tématem, jehož citlivost je patrná z ladění celého předloženého textu.

Předložená diplomová práce je tvořena 7 kapitolami. První tři kapitoly vymezují téma a jeho souvislosti, postupně definují rodinu, asistovaný kontakt a sociální práci s rodinami. Tyto kapitoly současně tvoří teoretickou část práce. Kapitoly 4-7 jsou věnovány části výzkumné.

Prvních 25 stran se zabývá definicemi rodiny a fenomény, spojenými s rozpadem rodiny a potřebou řešit styk dítěte s jeho rodiči. Autorka cituje dostupnou literaturu, shrnuje dostupné definice, nezdá se však, že by si z nich vzala nějakou definici pro svůj výzkum, nebo že by hodlala např. zpochybnit, že žádná z definic nepočítá např. se soužitím stejnopohlavních párů.

Teprve na str. 40 se čtenář dozvídá, jak hodlá autorka pojmout práci ve vztahu k sociální práci s rodinou. Není mi zcela jasné, proč se v diplomové práci dosti obšírně zabývá definicí sociální práce, když se nejedná o teoretickou práci, jež by např. s dosavadními definicemi sociální práce hodlala polemizovat. Ostatně, celá kapitola 3. se věnuje spíše obecně sociální práci s klienty, není nijak zvlášť zaměřená na sociální práci s rodinou, nebo sociální práci při asistovaném styku či předávání, přitom právě ta by měla zřejmě být stěžejním bodem zájmu a analýzy v diplomové práci zaměřené na asistovaný styk dítěte s rodiči.

Celkově práce působí ve většině textu dosti popisně, chybí autorčin vlastní pohled na téma a závěry, jež by mohly být využitelné v praxi.

Autorce nicméně nelze upřít, že se snažila téma pojmout komplexně, pracovala se značným množstvím literatury, práce s literaturou je i po formální stránce na vysoké úrovni.

Škoda, že z této práce nevyvodila vlastní analýzu a závěry, jež by mohly být použitelné pro práci s rodinou při asistovaném styku s dítětem a předávání dítěte – teoretické závěry mohly bývaly být potvrzeny, nebo naopak vyvráceny ve výzkumné části, obsah rozhovorů se sociálními pracovníky tak mohl být více řízený a snad i lépe zacílený. Ze shrnutí výzkumu, ani z diskuse nad ním však nic z výše uvedeného vyčíst nelze.

Je škoda, že výsledky výzkumu jsou shrnuty na pouhých 3,5 stranách, ze kterých nejsou bohužel vyvozeny žádné konkrétní závěry či návrhy na změny. Ani následující diskuse (2 strany textu) nepřináší v podstatě žádné podstatnější závěry či výsledky.

Závěr práce není skutečným závěrem, ale pouze stručným shrnutím obsahu diplomové práce.

Z formálního hlediska nemám k práci připomínky. Jazykově je však text pouze na dobré úrovni a býval by si zasloužil jazykovou korekturu před odevzdáním.

I přes výše zmíněné nedostatky lze práci doporučit k obhajobě. Dle výsledku obhajoby navrhuji práci hodnotit stupněm velmi dobře až dobře.

Při obhajobě své práce by se diplomantka mohla zabývat následujícími otázkami:

Jak v sociální práci s rodinou sladit požadavek na navázání úzkého vztahu s klientem založeného na vzájemné důvěře a zároveň čelit otázce překročení hranic? Obě otázky autorka v práci poměrně obsírně zmiňuje, je nicméně zřejmě třeba hledat správnou rovnováhu. Lze vůbec zobecnit nějaké doporučené postupy?

Jaká specifika sociální práce s rodinou je třeba mít na paměti ve vzdělávání, resp. dalším vzdělávání sociálních pracovníků, kteří s rodinami pracují?

Pomohly by sociální práci s rodinou změny v českém právu? Pokud ano, jaké?

V Praze, 10.6.2024

prof. JUDr. Kristina Koldinská, Ph.D.
oponentka